

ры-тѣ на прѣвѣй старѣйшина на црѣквѣ-тѣ Св. Димитръ, и добылъ дѣца; нѣ неможилъ да трае Византийци-ты, та побѣгнѣлъ отъ Солунѣ, и събиралъ дружинѣ, та налиталъ натѣхъ. Той найсетнѣ былъ оловенъ и наказанъ бесчловѣчно.

Византийскый царь, като ималъ на рѣцѣ Голѣмѣ Прѣславѣ въ Старѣ-планинѣ, и на Дунава Малкѣ Прѣславѣ и Дрѣстрѣ, моглъ вече лесно да ся-повдига нагорѣ по Дунава и да отмѣстюва царь Самуила малко по малко отъ Българинѣ. Той отишълъ въ Бдынѣ (Видинѣ) и обетѣпалъ осѣмъ мѣсяца тоа градъ. Най-сетнѣ Бдынѣ былъ призетъ съ пристѣпъ. Василий залѣгнѣлъ та подновилъ Бдынскѣ-тѣ тврѣдынѣ, оставилъ въ неѣ войскѣ, и зель да владѣе вече всечко-то течение на Дунава въ Българинѣ. Само Бѣлградъ оште былъ на царь Самуила. Византийци-ти, кога обетѣпали Бдынѣ царь Самуилъ мѣселилъ да отвѣче Византийскыа царь, та отишълъ възъ Одринѣ отъ Охридѣ. Тогава въ Одринѣ празнували Св. Богородицѣ. Царь Самуилъ ненадѣино ударилъ на града и ся-втурилъ внѣтрѣ. Нѣ, незнамъ зашто, Българе-ти не могли да ся-удражатъ въ Одринѣ и ся-врънѣли назадъ съ голѣмѣ обирѣ.

Отъ Бдынѣ Василий не ся-врънѣлъ по на-прѣднѣй пѣтъ, и ся-наелъ да влѣзе верѣдѣ Българинѣ. Той повелъ войскѣ-тѣ си на юго-западѣ, прѣзъ Нишѣ и по поле-то на Маравѣ; прѣзъ дѣто минѣлъ развалилъ бѣлгарскы-ты тврѣдыни, и ся-явилъ подъ Скопѣ, єдинѣ отъ прѣвы-ты столычны градове на Българинѣ. Царь Самуилъ чякалъ неприятелна съ войскѣ при Скопѣ, на южнѣ-тѣ странѣ на р. Вардарѣ. Тогава было єсень, та